

ÚŘAD RADY pro rozhlasové a televizní vysílání	
DOŠLO DNE	24-05-2007
Číslo jednací:.....	5379

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby, CSc. a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **Česká televize**, právnická osoba se sídlem Praha 4, Kavčí hory, proti žalovanému: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 10, Krátká 10, o přezkum rozhodnutí žalované Rady pro rozhlasové a televizní č.j. 2006/850/Kov/Čes, vydaného dne 20.12.2006 a datovaného dnem 5.1.2007,

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. 2006/850/Kov/Čes, vydaného dne 20.12.2006 a datovaného dnem 5.1.2007 (dále jen „rozhodnutí RRTV“), kterým byla České televizi uložena podle ust. § 60 odst.1 písm. b) zákona č.231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“), pokuta ve výši 50 000,- Kč za porušení povinnosti poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů, stanovené v § 31 odst.2 zákona o vysílání. Zároveň navrhuje vrácení věci soudu zpět k dalšímu řízení.

K porušení uvedené povinnosti došlo podle rozhodnutí RRTV dne 24.8.2006 tím, že v čase od 19.15 hod. na programu ČT 1 odvysílal žalobce v rámci pořadu událostí reportáž o politických vyjednáváních parlamentních stran. Do pořadu Události byla jako první zařazena reportáž informující o nečekaně zahájených koaličních jednáních mezi ČSSD a KDU-ČSL. Moderátorka mimo jiné uvedla, že zelení svůj postoj nezměnili, podpora komunistů je pro ně nepřijatelná a kromě toho říkají, že Paroubek jedná protiústavně. Po následující pasáži bylo do příspěvku vloženo vyjádření předsedy Strany zelených Martina Bursíka, na něž reportérka navázala mimo jiné slovy, že Zelení na svém postoji trvají a na dalším místě že Paroubkův postup označili za protiústavní. Podle rozhodnutí RRTV je v zájmu zachování objektivity svévolná interpretace výpovědi reportérkou, která by změnila celkový význam interpretované výpovědi, nepřipustná. Zatímco předseda Strany zelených M. Bursík podle oficiální zprávy ČTK uvedl, že jednání mezi sociálními a křesťanskými

demokraty jsou mimo ústavní rámec, reportérka jeho slova interpretovala tak, že M. Bursík označil Paroubkův postup za protiústavní. Reportérka tak subjektivně interpretovala výpověď M. Bursíka, v důsledku čehož diváci získali fakticky nesprávnou informaci. Obsahová odlišnost obou termínů, tedy termínu „protiústavní“ a „mimoústavní“ je podle RRTV naprosto zřejmá. Česká televize tak v rámci předmětné reportáže neposkytla objektivní a vyvážené informace, nezbytné pro svobodné vytváření názorů, a tím porušila ust. § 31 odst.2 zákona o vysílání. S poukazem na to, že Česká televize byla na porušení tohoto ustanovení již v minulém období nejenom upozorněna, ale i za ně několikrát sankcionována, přistoupila RRTV k uložení pokuty a nikoli k opětovnému vydání upozornění podle § 59 odst.1 zákona o vysílání. při rozhodování o výši pokuty RRTV zohlednila, že jde o provozovatele s celoplošnou působností a předmětný pořad byl zpravodajským pořadem vysílaným v hlavním vysílacím čase. Vzhledem k tomu, že z celkového rozsahu reportáže bylo pochybení spatřeno pouze v záměně slovního spojení, RRTV rozhodla o uložení pokuty při dolní hranici sazby stanovené zákonem.

Žalobce má za to, že byl zkrácen na svých právech rozhodnutím RRTV, neboť věc nebyla podle jeho názoru správně posouzena a zákon v daném případě nebyl porušen. Pokud jde o tvrzenou záměnu přívlastků „mimoústavní“ za „protiústavní“, běží podle žalobce o průvodní znak těžce srozumitelného, účelového a v zásadě chybného vyjadřování některých politiků. Je pak povinností sdělovacích prostředků hledat pravé významy jejich slov. Měl-li by mít přívlastek „mimoústavní“ jiný význam než „protiústavní“, byl by podle žalobce z politického a zejména právního hlediska irelevantní. Podle žalobce každé jednání ústavních činitelů lze označit za ústavou dovolené, anebo ústavou zakázané (tj. protiústavní) obdobně, jako tomu je u každého jednání libovolného právního subjektu ve vztahu k právnímu řádu. Jestliže Ústava patří do oboru veřejného práva a čl.2 odst.3 Ústavy stanoví, že státní moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon, potom slova pana Bursíka o mimoústavním jednání nelze podle žalobce z hlediska občanům srozumitelné řeči jinak, než jak uvedla reportérka. Pokud sdělovací prostředky budou hovořit vyprázdněným jazykem bez obsahu, přestanou diváci rozumět informacím, které jsou jim sdělovány.

Ve vyjádření k žalobě navrhla žalovaná RRTV její zamítnutí a zopakovala svůj právní závěr k odvysílané reportáži tak, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí RRTV. Zdůraznila, že v přímém vystoupení p. Bursíka, zařazeném do reportážního příspěvku, nezazněl ani jeden ze sledovaných výrazů (mimoústavní či protiústavní), a proto z hlediska vytvoření si svobodného názoru byla pro diváka určující pouze interpretace reportérky, v rámci níž zazněl pojem „protiústavní“. Reportérka tak subjektivně interpretovala výpověď p. Bursíka, v důsledku čehož diváci získali fakticky nesprávnou informaci. Žalovaná RRTV trvá na tom, že reportáž nebyla vzhledem k záměně uvedených termínů objektivní s tím, že povinností sdělovacích prostředků je hledat pravé významy slov politiků, avšak v případě termínů „mimoústavnost“ a „protiústavnost“ se nejedná o synonyma a jejich svévolná záměna byla vážnou chybou. Jestliže p. Bursík ve svém vyjádření dle ČTK použil slovní spojení „mimo ústavní rámec“, měla být i následná interpretace prezentována v tomto významu. Pokud se žalobce domnívá, že použití termínu „mimoústavní“ by mohlo být pro diváka nesrozumitelné, bylo v jeho možnostech tento termín divákům objasnit. reportáží byla fakticky divákům poskytnuta nesmyslná informace o tom, že koaliční jednání bez pověření prezidenta jsou proti ústavě.

K vyjádření přiložila RRTV spisovou dokumentaci včetně zvukového a obrazového záznamu pořadu k případnému důkazu. Ze spisové dokumentace vyplývá, že sankční řízení bylo zahájeno z moci úřední a obsah odvysílaného pořadu přezkoumal analytický odbor Úřadu RRTV po vyjádření žalobce.

Při jednání soudu účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích vyplývajících ze žaloby, napadeného rozhodnutí a vyjádření žalované RRTV k žalobě. Nad jejich rámec žalovaná poukázala na to, že ve zpravodajství došlo k záměně pojmů „protiústavní“ a „mimoústavní“, které jsou obsahově odlišné a redaktorka tak zaměnila charakter sdělení předsedy Strany zelených M. Bursíka, ačkoli v možnostech České televize bylo vhodně objasnit termín „mimoústavní“.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí RRTV v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst.2 s.ř.s.). Žalobu neshledal důvodnou, neboť žalovaná RRTV zjistila skutkový stav věci v dostatečné míře a nepochybila při jejím skutkovém a právním posouzení. Soud se proto ztotožnil s právním závěrem žalované a k věci dodává:

Podle ust. § 2 odst.2 písm. a) a b) zákona č.483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, patří mezi hlavní úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání, které zákonodárce svěřil České televizi jako právnické osobě zřízené tímto zákonem, zejména poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů, jakož i přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky.

Podle ust. § 31 odst.2 zákona o vysílání je provozovatel vysílání povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů s tím, že názory nebo hodnotící komentáře musí být odděleny od informací zpravodajského charakteru.

Podle ust. § 60 odst.1 písm. b) zákona o vysílání uloží RRTV provozovateli vysílání (stejně tak i provozovateli převzatého vysílání) pokutu od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč, pokud provozovatel vysílání neplní povinnosti podle § 31 odst.2 a 3 zákona o vysílání.

Z uvedených zákonných ustanovení je zcela zjevné, že zákonodárce klade na objektivnost televizního vysílání veřejnoprávního provozovatele důraznější požadavek a na rozdíl od komerčních televizí mu ukládá, aby přispíval svým vysíláním k právnímu vědomí obyvatel České republiky. V tomto smyslu jde o významné interpretační pravidlo ve vztahu k posuzování objektivnosti vysílání ze strany České televize právě pro veřejnoprávní charakter jejího poslání spočívajícího v poskytování služby veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů (§ 2 odst.1 zákona o České televizi).

S právním výkladem žalobce o existenci buď zákonného, anebo protizákonného jednání, v ústavní rovině pak jen ústavního, anebo protiústavního jednání, se nelze ztotožnit, neboť vyjadřuje kontradiktorní vidění mezilidských společenských vztahů. Jde o neadekvátní interpretaci ustanovení čl.2 odst.3 Ústavy České republiky, která pomíjí obsah ústavního principu vyjádřeného v čl.5 Ústavy České republiky o volné soutěži politických stran jako základu politického systému v České republice. Volná soutěž politických stran nemusí mít jen podobu projevu státní moci a její kroky nemusejí být doslovně popsány normami tvořícími ústavní pořádek. Ústavní pořádek i právní řád totiž nemůže postihnout každé lidské a společenské jednání a jeho cílem ani není aspirovat na úpravu všech variant společenských vztahů. Za protiústavní se nepovažují vzájemná jednání představitelů politických stran a hnutí o povolebním uspořádání, která vycházejí z výsledků voleb, nejsou v rozporu s ústavním pořádkem, resp. nesměřují proti ústavnímu pořádku, a která nemusí být vždy přímým aktem státní moci učiněným zákonodárcem nebo orgánem moci výkonné. Výrazy „mimoústavní“ a „protiústavní“ nejsou synonyma, a proto je nelze v reportáži, která má být objektivní a vyvážená, zaměňovat.

Nelze se ani ztotožnit s právním názorem žalobce vyjádřeným v přípisu ze dne 31.10.2006 pro účely správního řízení a založeným ve správním spise, že jednání, které není popsáno právním předpisem, avšak které není protiprávní, je mezerou v zákoně. O mezeře v zákoně se totiž hovoří v právní praxi i právní nauce tam, kde právní regulace určitého jednání nebo právní skutečnosti chybí, ačkoli je očekávána a kde ji musí příslušný orgán překlentnout výkladem (třeba i extenzivním) nebo formou jiného řešení předvídaného zákonem (například formou tzv. odstraňování tvrdosti zákona). To neplatí pro jiná – „sankční“ právní odvětví, která naopak za protiprávní jednání (opomenutí) považují výslovně jen takové, jehož skutková podstata je výslovně popsána v zákoně.

Z výše uvedeného vyplývá, že reálně existují jednání mimo ústavní rámec, která nejsou protiústavní, a že takto se o nich podle napadeného rozhodnutí RRTV odvolávajícího se na zprávu ČTK, kterou žalobce nezpochybnuje, zmínil i předseda Strany zelených, aniž by je však sám označil za jdoucí proti Ústavě České republiky. S ohledem na úkol, který zákonodárce uložil žalobci v ust. § 2 odst.2 písm. b) zákona o České televizi, si zásadního terminologického rozdílu mezi pojmy „mimoústavní“ a „protiústavní“ měl být žalobce vědom a veřejnosti, která nemá právnické vzdělání, jej mohl vhodnou formou přiblížit, zvláště měl-li za to, že „běží o průvodní znak těžce srozumitelného, účelového a v zásadě chybného vyjadřování“, jak uvádí v žalobě.

S ohledem na vyčerpávající popis pořadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí RRTV, jehož obsahová stránka není mezi účastníky řízení spornou, nebyl shledán důvod k doplnění dokazování ani o promítnutí zvukového a obrazového záznamu předmětného zpravodajského pořadu.

Podstatou správního deliktu, za který byla uložena napadeným správním rozhodnutím pokuta podle ust. § 60 odst.1 písm. b) zákona o vysílání, je ze strany České televize nesplnění povinnosti poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Soud má za to, že žalovaná RRTV jednání žalobce spočívajícího v odvysílání zmíněné reportáže posoudila po skutkové i právní stránce v souladu se zákonem o vysílání, když dospěla k závěru, že odvysílaná reportáž neměla znaky objektivní a vyvážené informace. Přesvědčivě rovněž RRTV zdůvodnila i úvahu vedoucí k rozhodnutí o výši pokuty, uložené napadeným rozhodnutím RRTV při dolní hranici zákonného rozmezí.

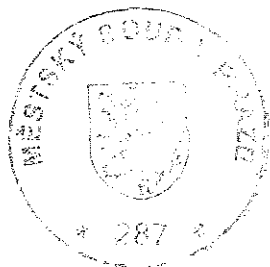
Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o skutečnost, že žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovaná RRTV sdělila, že nepožaduje náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek a z důvodů stanovených v § 102 a násl. s.ř.s., včetně podmínky být zastoupen advokátem, nemá-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Kasační stížnost, o níž rozhoduje Nejvyšší správní soud, lze podat u Městského soudu v Praze do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

V Praze dne 23.4.2007

Za správnost vyhotovení :
D.Polenská

JUDr. Jan Ryba, CSc., v.r.
předseda senátu